

Ana Prolić, autorica teksta, songova i redateljica 'Katinog tajnog začina', najmlađima i onima koji se tako osjećaju otkriva recept kako spremi čarobne fritule koje će pobijediti bolest, strah i lihvare

 slobodnadalmacija.hr/kultura/clanak/id/635771/ana-prolic-autorica-autorica-teksta-songova-i-redateljica-

Tek što se u HNK Split uspješno iščahurila komedija "Lepurica", koju je dramatzirala, **Ana Prolić** broji sitno do nove premijere u Splitu. Ovoga puta je autorica teksta, songova i redateljica predstave "Katin tajni začin" koja će u subotu u 19 sati biti premijerno izvedena u Gradskom kazalištu lutaka Split.

Glavnu ulogu tumači **Ana Marija Veselčić** te **Alin Antunović, Sanja Vidan, Andrea Majica, Franjo Đaković** i **Maro Drobnić**.

Ani Prolić, rođenoj Zagrepčanki, potrefile su se dvije izvedbe na dijalektima od kojih ni jedan nije njezin.

Uz to, "Katin tajni začin" uvelike se bavi fritulama, a ona ih ne zna spremi. Ne zna ni Ana Marija Veselčić. Sanja Vidan zna, ali ne voli. Za sada se kao stručnjakinja oglasila jedino Alin Antunović.

- Predstava u GKL-u dogovorena je i prije "Lepurice". Pisala sam pomalo tekst, stvorila u glavi slike tijesta koje raste, širi se pozornicom i onda - sjetim se pogledati recept. Nigdje kvasca, sve neki "brzi" recepti s praškom za pecivo i jogurtom. Onda sam provjerila u starijim kuharicama i pronašla fritule koje kisnu. Tako smo riješili pitanje tijesta. Začini i ostalo ovise o umijeću kuharice, uloženom trudu i ljubavi. Ali ovo nije priča o fritulama, kaže nam redateljica. Bitni su motivi i poruke koji su u djelo uvršteni.

Predstava je inspirirana junakinjama i junacima svjetske književnosti za djecu koji su, suočeni sa životnim izazovima, pokazali odvažnost, poduzetnost, nesebičnost i veliko srce.

Takvom će se pokazati i šestogodišnja Kate koja, od kada su joj roditelji u potrazi za poslom i svjetlijim životom otišli u daleki svijet, živi s bakom i sa svojom pohabanom krpenom lutkom.

Ona iščekuje Božić, novu lutku koja govori, stol pun poznatih bakinih fritula i ponajviše dolazak roditelja. Ali, u to će se uplesti bakina bolest, neplaćeni računi, lihvar, strah, osjećaj krivnje i nemoći, slutnja gubitka. Kate će, motivirana ljubavlju i prkosom, pronaći tajni recept za promjenu smjera, i za fritule.

Ana Prolić radila je već predstave za djecu, ali s lutkama nije imala iskustva.

- U ovu predstavu uvrstili smo samo jednu lutku, koju animira **Alin Antunović**, i gotovo se stapa s njom. Lutku je izradila **Danira Matošić**, ima i neke daleke sličnosti s glumicom. Oduševljena sam mogućnostima koje lutka na sceni ima. Animatorica je posve vidljiva, a na trenutke se čini da je lutka zbilja samostalna i živa, pojašnjava.

U "Katinom tajnom začinu" govori se suvremenim splitskim dijalektom. U toj se jezičnoj zavrzlami snašla, kaže, uz pomoć glumaca i svih ostalih i uz energiju koju Split ima i kojoj se treba prilagoditi.

- Splitska energija može uplašiti, ali je jako poticajna. U Splitu ne možeš biti mlitav i kenjkav. Procesi rada u oba kazališta učinili su da očvrsnem. Glumci u HNK su svaku moju rečenicu stavljali u dijalekt, ispravljali strukturu, predlagali... U GKL- u su me naučili što je to "šest i tri kvarta", počela sam i sama progovarati splitski, neki dan sam kćeri preko telefona rekla "Pari mi se da ću doć prikosutra". Split me silno obogatio. I jezično, i na mnoge druge načine.

Premda sam u GKL stigla s gotovom strukturom priče, radili smo scenu po scenu i onda sam ispravljala, pisala drugu varijantu, treću pa četvrtu. I songove sam napisala za vrijeme proba pa je proces bio živ i zanimljiv, odaje redateljica.

U "Katinom tajnom začinu" suradnik za scenski pokret i asistent režije bio je **Damir Klemenić**, glazbu je napisao **Damir Šimunović**, kreatorica scene i kostima je **Zdravka Ivandija Kirigin**, svjetlo oblikuje **Lucijan Roki**, a ton **Franko Perić**.

Dijalekte se ne smije potiskivati

Prva je varijanta bila na standardu, ali Ana Prolić jako voli i cijeni dijalekte. Žao joj je što se neki polako gube.

- Obrazovan čovjek mora vladati standardnim jezikom, i škola ga tome mora naučiti. Ali, treba cijeliti i dijalekte koji su naše veliko bogatstvo, a nipošto ih potiskivati i rješavati ih se. Danas se, čini mi se, odviše inzistira na jezičnom čistunstvu, svako malo netko te ispravlja, ne možeš tako govoriti na TV- u, ne možeš tako pisati u knjizi. A s druge strane, djeca iz škola izlaze veoma siromašnog, reduciranog rječnika kojemu fali finesa.

Primarno sam pisac i to mi smeta. Za mene uvijek postoji razlika između teatra i kazališta, između glazbe i muzike. O pogrešnoj terminologiji ili čudnim konstrukcijama ne treba ni govoriti, čujemo svakodnevno svašta od političara, javnih osoba i u medijima. Time se skriva siromaštvo jezika, nastoji se biti netko drugi, pa čujemo o "dramaturgiji utakmice", pa kako je nešto "brutalno lijepo" ili "užasno zgodno". Takvim pitanjima bavili smo se i u "Lepurici" i ustrajem na tome da se jezikom treba baviti i o njemu govoriti, zaključuje Ana Prolić.